

Giảng Pháp ngày Pháp Luân Đại Pháp Thế giới

Giảng Pháp ở Pháp hội New York 2014

(Lý Hồng Chí, 13 tháng Năm, 2014)

(Các đệ tử Đại Pháp toàn hội trường đứng dậy, vỗ tay nhiệt liệt hoan nghênh Sư phụ. Sư phụ hợp thập, vẫy tay ý bảo mọi người ngồi xuống.)

Chào tất cả! *(Các đệ tử: Kính chào Sư phụ)* *(Các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt)* Mọi người vất vả quá! *(các đệ tử: Sư phụ vất vả quá!)* Có một phần các đệ tử Đại Pháp là đến từ [Trung Quốc] Đại Lục. Vô luận là ở quốc tế hay là ở Trung Quốc Đại Lục, hình thể Chính Pháp là như nhau. Toàn thể tiến trình, xem ra là không [thứ] tự, nhưng về thực chất là có [trật] tự phi thường.

Trước đây tôi từng giảng, rằng trong cuộc bức hại này mục đích của cộng thể lực, chúng là muốn thông qua cuộc bức hại này khiến các đệ tử Đại Pháp vứt bỏ chấp trước con người, đồng thời [ai] có thể vượt qua khảo nghiệm tàn khốc thì chúng mới thừa nhận chư vị tu luyện viên mãn, đây chính là điều chúng an bài. Về bản chất thì Sư phụ không thừa nhận những thứ đó của chúng, tôi là dùng cách làm Thiện giải hết thảy, hiện nay bị chúng can nhiễu [nên] lựa chọn biện pháp [này].

Tuy nhiên từ tu luyện cá nhân mà nói, trong lần truyền Pháp này, cánh cửa tu luyện mở rộng, có rất nhiều [người] là qua lần này mới vào mà thành đệ tử Đại Pháp, chính là các học viên lô thứ ba gia nhập mà trước đây tôi từng giảng, [những người mà] trong

lịch sử chưa từng tiêu nghiệp một cách có hệ thống. [Những ai] trước đây theo Sư phụ giảng hạ xuống đây, [những ai] đã kết duyên với Sư phụ trong các thời kỳ lịch sử khác nhau, [những người] như thế thì từng đời từng đời đã đều tiêu sạch nghiệp lực rồi mới chuyển sinh. Nhưng mà, lần này vào đây có cả [những người] mà trong lịch sử chưa từng được làm điều đó, chính là mang theo lượng lớn nghiệp lực. Người ta ở thế gian là sẽ tạo nghiệp, trải qua hết đời này đời khác mà tích tồn rất nhiều nghiệp lực. Như vậy mọi người thử nghĩ, làm một người tu luyện, liệu có thể như thế mà viên mãn được chăng? Không được đâu. Jesus chẳng phải từng giảng rằng, con người là có tội. Dù [điều ấy] được hiểu thế nào, thực ra thì người ta hẳn sống là sẽ tạo nghiệp. Cần tẩy sạch chính mình, trong tu luyện toàn bộ nghiệp lực đều bị tu hết đi đạt tới mức độ thuần tịnh, thì mới có thể viên mãn.

Tôi không thừa nhận những thứ kia của cự thế lực, nhưng về tu luyện cá nhân, thì chư vị là phải tu, là phải nỗ lực. Từ chính góc độ ấy mà giảng, mọi người nghĩ xem, kể từ 20 tháng Bảy, 1999 khi Trung Cộng bức hại các đệ tử Đại Pháp, quả thực nhìn thấy rất nhiều biểu hiện của nhân tâm. Trong bức hại, những ai không kiên định đã vì thế mà thoái lui, có những [người] thậm chí đến nay không dám bước ra. Giờ đây hình thế biến hoá rất lớn, cảm thấy phần nào nói lỏng hơn, một số người cũng cảm thấy mạnh dạn hơn lên, có người cũng quay về [tu luyện]. Vậy là trong quá trình này quả thực nhìn thấy các loại các dạng nhân tâm đều phản ánh ra. Trông chờ cuộc bức hại sớm ngày kết thúc ấy là nguyện ước; mà vạch trần nó, lấy chính niệm đối

đãi cuộc bức hại thì ấy là điều đệ tử Đại Pháp nên làm; thế mà có một số người muốn tìm nơi để tránh né bức hại, sống một cuộc sống yên ổn và nhàn hạ; lý giải về cuộc bức hại cũng là có các loại các dạng. Dù sao đi nữa, các chủng loại nhân tâm đều đúng là qua cuộc bức hại tàn khốc này mà biểu hiện ra.

Như vậy từ điểm này mà giảng, rất nhiều người trong chúng ta đã biểu hiện quả thực rất kém. Cụ thể lực chúng bèn tóm cứng chỗ lỗi lầm đó, nói: “Ngài hãy nhìn xem, đây là đệ tử của Ngài chăng? Ngài muốn người đó, thì chúng tôi giúp Ngài tổng khứ chấp trước của họ. Loại người như thế có thể lên Trời chăng? Ngài xem xem các chủng loại tâm chấp trước đều phản ánh ra.” Trong khi bức hại tàn khốc nhất, còn có những người truyền những tin đồn nào đó, biểu hiện ra tâm hiển thị, các chủng các dạng nhân tâm, làm tăng thêm tính tàn khốc của cuộc bức hại. Chư vị hể động tâm, cụ thể lực bèn lợi dụng cảnh sát tới gõ cửa [nhà chư vị], tà ác bèn tìm tới chư vị.

Tình huống xã hội quốc tế cũng như thế, bức hại lúc đầu cũng tàn khốc nhường ấy! Các chủng loại áp lực, kể cả áp lực ở xã hội quốc tế cũng rất lớn. Thời bấy giờ các đệ tử Đại Pháp không có chỗ phát ngôn, các kênh thông tin toàn Trung Quốc đều bị tà đảng Trung Cộng khống chế để chèn ép [Pháp Luân Công] bằng thông tin một chiều. Xã hội quốc tế không biết được Pháp Luân Công là thế nào, tất cả các kênh thông tin toàn thế giới đều truyền tải những báo cáo vu khống mà tà đảng Trung Cộng [dùng để] đàn áp [Pháp Luân Công]. Mọi người nghĩ thử xem, loại bức hại này cũng bằng như tất cả các kênh thông tin phô thiên cái địa ép xuống. Chống

cự áp lực lớn gần ấy, các học viên ở xã hội quốc tế lúc bấy giờ cũng phản ánh ra các chủng các dạng nhân tâm của họ, vì thế mà rớt xuống khá nhiều. [Những ai] cuối cùng có thể vượt qua, quả thực rất xuất sắc, ngay cả chư Thần cũng cảm thấy chư vị thật xuất sắc. Đối với Thần mà nói, vì chư vị là [làm được như vậy] ở hoàn cảnh cõi người, loại khác biệt ấy quá to lớn, do đó bội phục chư vị.

Các sinh mệnh nguyên lai tại các hoàn cảnh của vũ trụ đều là mỹ hảo, không hiểm ác và khổ như con người, dám tới con người nơi đây thì đã là rất xuất sắc. Vì Lý của con người đều là ‘phản’, cái tốt cái xấu đều là phản lại, do đó con người sống là đang tạo nghiệp. Chính vì con người sinh tồn trong phản lý, các sinh mệnh trên thiên thượng không ai dám tiếp cận nơi đây, [ai] mà tới thì càng là xuất sắc. Có thể từ trong cuộc bức hại này mà vượt ra được, thì Thần quả thực cũng bội phục. Phương thức tồn tại của các sinh mệnh trên thiên thượng so sánh với các sinh mệnh ở cõi người đây, thì sẽ thấy rằng dám tới đây quả là rất xuất sắc.

Người ở xã hội nhân loại ngày nay, cũng không thể nói toàn bộ tất cả, thì tuyệt đại đa số là từ trên Trời đến, [từ] những vũ trụ cự đại xa xôi khác nhau, [từ] những cảnh giới khác nhau, [từ] những phương vị khác nhau, đã tới nơi đây để đắc Pháp. Một khi chuyển sinh xuống, thì không ai biết được mình là đến từ đâu. Vì xã hội nhân loại chính là cõi ‘mê’, chư vị tiến vào nơi đây, thì chư vị chính là nhảy vào cõi mê rồi. Rơi vào mê thì mới có thể tu luyện, đã rơi vào mê rồi và trong hoàn cảnh đã hiểm ác lại còn khổ nữa mà chư vị vẫn có thể dấy khởi chính niệm, chư vị vẫn biết đi tu luyện, khi

Đại Pháp hồng truyền chư vị có thể trợ Sư Chính Pháp, vẫn có thể trong ma nạn mà cứu độ người khác, thế thì đã quá là xuất sắc. Vấn đề này chính là được nhìn nhận như vậy, thế nên nói, tôi giảng [những ai] có thể vượt qua 20 tháng Bảy, chư vị chính là rất xuất sắc.

Đương nhiên, những va vấp nhấp nhô, thường bị trượt ngã, việc này làm được tốt, việc kia chưa làm tốt, thì đó đều là các việc trong quá trình tu luyện, miễn là chư vị kiên trì vượt qua, thì chư vị là xuất sắc rồi. Chư vị có thể làm những việc mà đệ tử Đại Pháp nên làm, thì chư vị là xuất sắc. Chính là nhìn nhận như thế. Quả thực không có một vấn đề gì, làm được đều là tốt, một đường vượt qua hết, [người như thế] là có, nhưng quá ít, đúng là quá ư xuất sắc rồi, nhưng vấn đề là không phải đều như thế. Tu luyện mà, ai mà không mắc lỗi? Kể cả trong cuộc bức hại này, có những người có thể phạm phải lầm lỗi lớn hơn một chút, có người có thể phạm lỗi nhỏ hơn một chút. Nhưng mà chư vị có thể tỉnh ngộ, có thể tự trách khi lầm lỗi, có thể tìm ra vấn đề của tự mình, đi lại lần mới cho tốt, [thì] đây chính là đang tu luyện.

Có người trượt ngã rồi, mà không đứng lên được, hơn nữa từ đó về sau buông lung không sửa, thậm chí còn đi sang phản diện. Còn có một số người đắc được một số Pháp Lý trong Đại Pháp này, trước đây không hiểu về tôn giáo, tín ngưỡng, và tu luyện, [nay] từ Đại Pháp mà biết được những điều như Thần Phật và tu luyện, trong bức hại vì tâm hoảng sợ, bèn tự mình tháo chạy, chạy sang tôn giáo khác. Mang tâm sợ hãi mà tháo chạy sang đâu thì đều không thể tu luyện viên mãn, cái tâm nào cũng đều là chấp trước.

Tất nhiên, tu luyện Đại Pháp cũng khác với loại phương thức tu luyện quá khứ, quá khứ yêu cầu người ta trong tu luyện là tổng khứ tuyệt đối tất cả nhân tâm. Vì đệ tử Đại Pháp vẫn cần tu luyện trong người thường, vẫn lưu lại một bộ phận những thứ của người thường, những loại tư tưởng và hành vi mà bảo đảm có thể sinh sống tại người thường, đồng thời cũng là vì để bảo đảm có thể trong hoàn cảnh này mà trợ Sư Chính Pháp, trong hoàn cảnh này mà cứu độ chúng sinh. [Nếu] đều vào chùa hết cả, đều vào sơn động hết cả, [mà] người ở thế gian đều là vì Đại Pháp mà đến, [thế thì] ai tới cứu họ?

Sao được gọi là ‘đệ tử Đại Pháp’? [Người] mà Sư phụ dạy chính là các đệ tử Đại Pháp chư vị. Tẩy tịnh chư vị, khiến chư vị rèn luyện thành thực, để chư vị có thể đi cứu độ chúng sinh. Đó chính là ‘đệ tử Đại Pháp’. Danh hiệu ‘đệ tử Đại Pháp’ là hoàn toàn khác với loại tu luyện cá nhân và viên mãn cá nhân trong xã hội người thường trước đây, họ là không có trách nhiệm cứu độ chúng sinh, họ chỉ là viên mãn cá nhân. Thành tựu trong tương lai của đệ tử Đại Pháp tuyệt đối không phải là những điều của tiểu Pháp tiểu Đạo kia đâu. Điều này tôi nghĩ rằng mọi người đều đã biết cả rồi, đệ tử Đại Pháp thì là gánh vác trách nhiệm của đệ tử Đại Pháp, cứu độ chúng sinh.

Nói tới cứu độ chúng sinh, rất nhiều đệ tử Đại Pháp chúng ta quả thực làm được phi thường tốt đẹp. Không phân biệt tuổi tác, cũng không phân biệt tri thức cao hay thấp. Có những đệ tử Đại Pháp lớn tuổi, thậm chí trình độ văn hoá không hề cao, cũng đều làm được rất tốt. [Trong] các đệ tử Đại Pháp tham dự các hạng mục

[công việc], có rất nhiều người cũng phó xuất rất lớn, cũng đều làm được rất khá. Trước đây tôi đối với các hạng mục, nhất là với kênh thông tấn mà giảng, tôi nói rằng cần sao cho giảng thanh chân tướng, phản bức hại, đồng thời cứu độ chúng sinh được tốt hơn nữa, các kênh thông tấn này nhất định cần lập chỗ đứng nơi xã hội người thường, vận hành một cách bình ổn, quay vòng bình ổn. Học tập các công ty thông tấn ở xã hội người thường, cần phải khiến chúng có thể vận hành bình thường, thì mới có thể phát huy tác dụng hữu hiệu.

Rất nhiều người khi bắt đầu là mang một loại tư tưởng tạm thời, làm một chấp và thời gian sẽ qua đi, hiện nay phát hiện rằng không phải như vậy. Đệ tử Đại Pháp làm gì cũng nhất định phải hết sức thiết thực, để tâm vào đó mà làm, đừng quan tâm thời gian, không cần suy nghĩ nhiều thế, chư vị nhất định phải tận tâm tận lực làm cho tốt những gì chư vị nên cần làm, thì toàn thể việc đó sẽ làm được tốt. Rất nhiều người dưới áp lực của bức hại cứ nghĩ là sao cho cuộc bức hại này mau mau kết thúc, [thì là] làm mạnh một chấp. Không phải thế đâu. Đương nhiên, các kênh thông tin của chư vị xác thực khởi tác dụng rất to lớn trong cứu độ chúng sinh.

Cứu độ chúng sinh mà tôi vừa giảng ấy, cứu độ chúng sinh ấy thì mọi người nghĩ xem, tại xã hội quốc tế thì rất nhiều đệ tử Đại Pháp chúng ta đều đã rất quen thuộc tư duy của người bình thường, khác với người ở Trung Quốc Đại Lục. Lời này của tôi là có ý gì? Vì ở quốc gia tà đảng cộng sản, thì phương thức tư tưởng và tư duy của người ta là văn hoá đảng, nó là phá hoại văn hoá dân tộc, sau đó nhồi nhét vào chư vị một loại

lý niệm và cơ sở tư tưởng tà ác cực đoan, đều là do tà đảng nhồi nhét vào mà hình thành. Những ai trưởng thành trong văn hoá này của tà đảng chính là có kiểu phương thức tư duy như thế, bao gồm cả phương thức nhận thức đối với các sự vật. Muốn hoàn toàn tổng khứ những thứ đó thì rất khó, nhưng những ai đã sống một thời gian lâu ở quốc ngoại thì sẽ phát giác, sẽ cảm giác rằng tư tưởng là có sai biệt so với người khác, là không có giống. Những người đến từ quốc gia của tà đảng, thì loại tâm bảo vệ bản thân đều rất mạnh mẽ, cái tâm biểu đạt [ý kiến cá nhân] về một số vấn đề cũng rất mạnh mẽ, mà ở ngoại quốc thì không như vậy.

Đặc biệt là tại [vấn đề] thông tấn, [nếu] dùng cái bộ lý luận kia, cái lối dùng từ kia, cái phương thức tư duy kia của văn hoá tà đảng, thì bằng như tuyên truyền văn hoá đảng, thế nên mọi người cần chú ý những điều này. Nhất là những nhân viên mới gia nhập vào [hạng mục] thông tin, những thanh niên đó đều đến từ [Trung Quốc] Đại Lục, chư vị cần đặc biệt chú ý phương diện này. Chư vị vô luận là ở [hạng mục] kênh thông tin nào thì đều cần chú ý. Các kênh thông tấn mà đệ tử Đại Pháp gian nan vất vả lập ra trong cuộc bức hại này, đã mạnh mẽ uốn nắn lại hình thể tà ác ở xã hội quốc tế, thật xuất sắc. Các kênh thông tấn đã có công lớn, chư vị cần trân quý chúng, không được dùng văn hoá đảng làm biến đổi đi, [thành] tựa như các kênh thông tấn đến từ Trung Quốc Đại Lục, đọc xem cứ thấy quái lạ, lối dùng từ quái lạ, truyền tải trực tiếp những bài của [Trung Quốc] Đại Lục. Cần chú ý điều này.

Tôi vừa giảng những vấn đề xuất hiện trong cứu độ chúng sinh, mọi người cần chú ý chúng. Còn nữa, rất

nhiều người trong chúng ta đã trải bao mưa dầm gió rét khi giảng chân tướng, quả thực rất gian khổ. Tại Pháp hội lần trước tôi đã nói rồi, rằng không được buông lỏng việc giảng chân tướng ở các điểm du lịch. Nhất là những du khách đến từ Trung Quốc, nhất định phải tới giảng chân tướng nhằm đến họ. Các nơi đều đang hành động, thực thi được rất tốt. Tôi đang quan sát, [thấy rằng] tốt đẹp phi thường. Vì hình thế chính thể đang biến hoá, thái độ của dân chúng đến từ Trung Quốc Đại Lục đã khác rồi, ngay ở Trung Quốc Đại Lục còn dám mạ lỵ tà đảng Trung Cộng, nên ở quốc tế thì càng không sợ, trái lại còn mạnh hơn nhiều so với người Hoa vốn từ thời đầu đã ra hải ngoại: bị lãnh sự quán của tà đảng hù dọa đến mức ngay cả Thần Vận cũng không dám đi xem. [Những người] hiện nay [từ Trung Quốc] ra là dám, tới mà kịp Thần Vận thì xem; thoái đảng, nói mấy câu thì minh bạch ra; thoái đảng, nói 'lấy giùm tên giả cho các bạn nhé', [thì bảo rằng] 'không cần, chúng tôi lấy tên thật để thoái'.

Nói ra cũng không đơn giản như vậy, đây là tiến trình toàn thể Chính Pháp là đã đi tới bước này. Trong đó là có những công lao rất lớn của đệ tử Đại Pháp khi cứu độ chúng sinh và giảng chân tướng, thì mới có được biến hoá này hôm nay. [Về] hình thế bề mặt nơi nhân loại [thì] các đệ tử Đại Pháp đang có tác dụng rất lớn, hồng thể Chính Pháp đang không ngừng tấn tới, nhân tố tà ác cũng đang không ngừng bị tiêu huỷ. Ngoài đệ tử Đại Pháp ra, con người thế gian cũng đang bắt đầu nhận thức lại mới về Đại Pháp. Nơi sâu thẳm của sinh mệnh con người, phía minh bạch kia biết được chư vị là ai, nhưng mà bề mặt con người là tựa như bộ y phục

mà sinh mệnh đang mặc, cái bề mặt ấy là không biết. Rất nhiều người nhìn nhận rằng Pháp Luân Công chính là khí công, họ không nghĩ ra rằng Pháp Luân Công hoá ra vốn là một điều to lớn như thế này: toàn thể tam giới đều là vì Ông mà được tạo ra, cả xã hội nhân loại cũng là được trải thảm ra vì lần Chính Pháp này.

Sinh mệnh căn bản kia của nhân loại, chư vị gọi đó là linh hồn, chúng ta gọi đó là nguyên thần, đều đến từ thiên thượng, đến để đắc Pháp. Tại sao tới nơi đây đắc Pháp? Ở thiên thượng mà đắc Pháp [trong trạng thái] rất minh bạch phải chăng sẽ tốt hơn? Không thể được. Tại sao không được? Tôi từng giảng, rằng nơi đây mới có thể tu luyện, trong hoàn cảnh khổ mới có thể khảo nghiệm chư vị có xứng đắc Pháp hay không. Điều này chính là từ thời đầu đã định ra rồi.

Mà còn một điều nữa, xã hội nhân loại đây là tầng thấp nhất, [nhưng] ‘cứu độ chúng sinh’ là nói về tất cả sinh mệnh, không chỉ có người. Như mọi người biết trong không gian mà xã hội nhân loại tồn tại là không chỉ có nhân loại, ngày nay người ta đã biết có người ngoài hành tinh. Chư vị có biết sinh mệnh các loại là có bao nhiêu? Con người không tưởng tượng được loại sinh mệnh này với các hình thức chủng loại là bao nhiêu, còn có sinh mệnh của các tầng thứ khác. Đây chỉ là không gian tầng thứ thấp nhất nơi nhân loại, chỉ có ở đây mà truyền Pháp, [thì] Thiên thể vũ trụ các tầng trên dưới và tất cả các loại sinh mệnh mới có thể đắc Pháp. Các vị mà nâng cao hơn một tầng thứ thì sinh mệnh bên dưới sẽ không đắc được, không đắc được thì tầng thứ đó sẽ không tồn tại nữa sau khi Chính Pháp vũ trụ, một tầng đó sẽ mất đi. Do đó bèn truyền ở tầng

thấp nhất, thực thi ở tầng thấp nhất, dùng ngôn ngữ này của tầng thấp nhất. Ngoài ra Pháp Lý này nếu mà khó [hiểu], chỉ có thể Thần minh bạch, chỉ có thể cứu Thần, các sinh mệnh tầng thấp nào có được trí huệ ấy để đắc? Do đó lần truyền Pháp này không có ‘mê’ nào cả. Cho nên gọi là “Lý bạch”, [tức là] Pháp Lý dễ hiểu và nói thẳng rõ ràng; “Lý bạch ngôn bạch”, [tức là] lời giảng ra cũng là lời lẽ bình dị nhất và dễ hiểu nhất. Sinh mệnh tầng thấp nghe và hiểu rõ, tuy thế lại làm khó rất nhiều sinh mệnh cao tầng, họ cảm thấy Pháp này sao mà đơn giản dễ hiểu quá? [Nên] trái lại họ không tin, họ trái lại bèn cảm thấy lẽ nào có thể như thế được nhỉ? Đúng vậy, chính là bề ngoài giản dị dễ hiểu, thế nên chân học chân tu mới có thể nhìn thấy được Lý ở tầng thứ cao. Vậy nên tôi nói, không hề có ‘mê’ nào nhưng lại làm mê đảo các sinh mệnh cao tầng, chính là ý tứ đó.

Nhân loại trong vũ trụ này, là sinh mệnh trên một lap tử bé tí tẹo, trong vũ trụ mệnh mang này thì quả thực chưa được tính bằng một hạt bụi. Từ tinh cầu này nhìn rộng ra là hệ Mặt Trời, nhìn rộng ra nữa là hệ Ngân Hà, như mọi người biết, những người làm thiên văn học có thể cũng đều biết, những người học đại học cũng có thể đều biết, rằng những thiên hà xa xôi mà người ta nhìn thì thấy chính là những vì sao trên trời, có rất nhiều vì sao nếu chư vị dùng kính viễn vọng thiên văn đưa gần lại mà nhìn thì là một thiên hà. Ngay cả vũ trụ này cũng thế, nhìn từ xa thì cũng là một lap tử. Lap tử đó cũng có bên ngoài, người ta cảm thấy rất to lớn, to lớn vô cùng vô tận, cho nên người ta gọi đó là vũ trụ. Vũ trụ này không phải là lap tử lớn nhất trong Thiên thể, những vũ trụ như thế thì cũng nhiều như những

vì sao chúng ta thấy trên bầu trời. Nếu lại tiếp tục nhìn tiếp nữa, thì những vũ trụ đó vẫn là trong một vũ trụ to lớn hơn. Ra xa hơn nữa xa hơn nữa rồi ngoảnh lại nhìn, thì vũ trụ tầng thứ hai kia lại vẫn là một lap tử tựa như một ngôi sao nhỏ. Tôi là nói ý tứ đó. Trong Thiên thể to lớn này, nhân loại không đáng gì, nhưng lần Chính Pháp này lại trở thành tiêu điểm của Thiên thể vũ trụ. Rất nhiều sinh mệnh cao tầng đều chuyển sinh đến nơi đây để đắc Pháp, không ai tưởng tượng được rằng sự kiện này sẽ lớn như vậy.

Xã hội nhân loại chính là ‘mê’. Trước đây tôi từng giảng cho mọi người, nói ví như Trung Quốc thay đổi triều đại, một vương triều đến lúc cuối cùng và đạo đức không còn tốt nữa, bại hoại tới mức tệ lắm rồi, tham ô hủ hoá, phẩm chất đạo đức thấp kém, thì phải kết thúc, và vương triều tiếp theo sẽ thay thế nó. Điều này đã thành quy luật ở Trung Quốc. Trung Quốc ngày nay, ngay cả bàn dân trăm họ cũng thấy rõ cả rồi, rằng tà đảng chẳng còn gắng gượng được mấy ngày nữa. Tôi chỉ là nói với mọi người, đây cũng là quy luật thành-trụ-hoại-diệt của vũ trụ. Phản ánh tới thân người thì là sinh-lão-bệnh-tử; phản ánh tới một quốc gia, thì tựa như các vị từ giai đoạn ban đầu nảy nở phát triển, giai đoạn phồn vinh, cho tới giai đoạn suy sụp, và cuối cùng là giai đoạn lụn bại. Đây là quy luật. Có vương triều nào có thể kéo dài từ cổ xưa cho tới hôm nay không? Có quốc gia nào mãi xưa nay luôn luôn không bị phá? Xưa nay chưa từng có, đây cũng là quy luật của vũ trụ.

Làm một sinh mệnh mà giảng, trong vũ trụ này bất kể là sinh mệnh tại tầng thứ nào, lần Chính Pháp này, ngay cả rất nhiều chư Thần, thậm chí chư Thần rất

cao đều không biết được sự kiện này cuối cùng sẽ to lớn ngần nào, chỉ biết rằng sự kiện này quá to lớn. Con người càng không biết được, do đó con người không tin, dám mạ ly Đại Pháp, dám bức hại đệ tử Đại Pháp. Lấy từ “tội ác tày trời” mà nói cũng không hình dung hết tội ác này, mà cuối cùng thì những sinh mệnh đó phải bồi thường, hoàn trả tội lớn đó. Nếu đệ tử Đại Pháp ở lần Chính Pháp này khi giáng chân tướng chư vị không thể cứu họ, thì họ sẽ phải hoàn trả tội nghiệp vô biên ấy, vì trong cuộc bức hại này hầu như toàn nhân loại, nhất là người Trung Quốc, đều đang đổ dầu vào lửa, đều có tác dụng tiêu cực, đều có tội. Nhưng họ là vì Pháp mà đến, là bị tà ác lợi dụng mà trở thành như thế.

Vì Đại Pháp quá to lớn, nên người mà hơi chỉ có một chút bất kính với Ông thì đã nguy hiểm rồi. Mọi người hãy nghĩ xem, Pháp lớn nhường ấy, thì bồi thường làm sao đây? Tôi từng nói, con người đều đến từ tầng thứ cao, họ là đại biểu cho chúng sinh một phương, mà ở đó thậm chí có vô lượng chúng sinh của họ, số sinh mệnh không tính đếm được, chính là nhiều nhường ấy, những sinh mệnh của họ đều phải bị tiêu huỷ, để bồi thường tội của họ, hơn nữa bản thân họ cũng phải chịu đựng [báo ứng] trong tầng tầng tận diệt. Điều đó rất đáng sợ. Tôi nguyên vốn không muốn giáng những chuyện này, tôi là nói về bản thân việc cứu độ chúng sinh, chúng ta nhất định phải biết rằng một sự kiện to lớn nhường này, [thì] mỗi từng vòng [mắt xích], mỗi từng sự việc đều không hề đơn giản một chút nào đâu.

Xem ra xã hội nhân loại hiện nay [những ai] đang kinh doanh, đang làm quan chức, đang đi học, các ngành các nghề đều rất chiều theo quy luật mà vận hành. Mọi

người hãy suy nghĩ thật kỹ, về những lời mà tôi từng nói, tu luyện trong quá khứ họ là xuất gia tu luyện, hoặc là sư phụ dẫn dắt đệ tử, dẫn dắt một nhóm đệ tử tu luyện ở đó, họ là đi theo hình thức ấy. Các đệ tử Đại Pháp không như vậy, mà là tu luyện trong toàn xã hội. Vô luận chư vị là ở ngành nghề nào, vô luận chư vị là văn hoá, thương nghiệp, nghệ thuật, chính trị, hay học sinh, thì chư vị đều có thể tại hoàn cảnh ấy mà tu luyện. Mọi người nghĩ xem, bản thân hoàn cảnh đó, phải chăng xã hội nhân loại chính là một trường tu luyện được cung cấp cho đệ tử Đại Pháp? Nó có thể cung cấp cho chư vị hoàn cảnh và nhân tố mà biểu hiện ra các loại tâm chấp trước của chư vị, nó có thể cung cấp cho chư vị bất kỳ cơ hội đề cao nào. Bởi vì sự kiện này là rộng lớn, cả xã hội nhân loại đều thành ‘ngôi chùa’ của nó rồi.

Nói tới đây, thì tôi nghĩ thế này, sự việc này thật nghiêm túc nhường nào! Nghiêm túc đến như thế, rất nhiều người vậy mà đều không thể nghiêm túc đối đãi! Nhất là một số đệ tử Đại Pháp tu lâu. Chư vị đã từng nghĩ rằng hết thấy những gì trong cuộc sống của chư vị đều đang trong tu luyện hay không? Từng ngôn hành cử chỉ của chư vị, hết thấy những gì của chư vị, chư vị đều đang trong tu luyện đó, chư vị có biết chăng? Rất nhiều người chúng ta, khi phối hợp các hạng mục Đại Pháp, trước đây tồn tại rất nhiều vấn đề, hiện nay có phần ‘tiêu đình’ hơn rồi. Từ “tiêu đình” có lẽ chưa được rõ ràng lắm, là lối nói miền Bắc, [ý tôi nói] chính là có phần yên ắng hơn rồi. Dù sao đi nữa, đã có thể phối hợp rồi.

Còn nữa, rất nhiều người mà hành vi bản thân có phần cầu thả, tự mình không nghiêm túc đối đãi tu luyện

của chính mình, đều sẽ gây ra cho chư vị những phiền toái, khó khăn, thậm chí thống khổ, hơn nữa thậm chí còn mất đi sinh mệnh [của chư vị]. Có những đệ tử Đại Pháp về bề mặt thì hoạt động Đại Pháp nào cũng đều tham gia, rất là tốt, mọi người nhìn thì thấy tu luyện vẫn được lắm, nhìn bề mặt thì thấy tinh tấn lắm, nhưng ai cũng không biết trong tâm của người ta có chấp trước gì [và] những khúc mắc trong tâm không vượt qua được ấy thậm chí lớn ngần nào, ai cũng không biết trong tâm người ta có những gì cố chấp mãi mà không buông, có bao nhiêu bất hạnh trong quá khứ, chưa từng biểu hiện ra. Nhưng mà vì nguyên nhân nhiều loại khác nhau, các đệ tử Đại Pháp là một quần thể tu luyện nghiêm túc, cự thế lực sẽ lợi dụng các loại cơ hội, gây phiền toái cho đệ tử Đại Pháp, cũng sẽ lợi dụng các loại cơ hội khiến một số đệ tử Đại Pháp đó mất đi sinh mệnh. Có những người là cứ thích nhìn xem người khác làm sao họ sẽ làm vậy, đó không phải tự mình tu luyện mà là đi theo người khác, nhưng người tu luyện là phải đi [thành] con đường viên mãn của mình. Cự thế lực vì để giáo huấn chư vị, khiến chư vị nghĩ lại, [thì] thậm chí sẽ tạo phiền toái cho mẫu hình mà chư vị đang học theo, thậm chí khiến người đó rời khỏi [thế gian] trước. Cũng có những người mà tâm kia vẫn luôn không biểu hiện ra, kỳ thực cái tâm nào cũng là chấp trước. Cuộc bức hại này chính là muốn làm tốt-xấu đảo điên, thiện-ác không rõ, khiến các việc rối loạn, để xem chư vị đi sang phía bên nào, xem xem chư vị lý giải ra sao, nhận thức như thế nào.

Những [bài học] giáo huấn về việc này cũng đều phi thường sâu sắc, nhưng không phải xuất hiện trong

bức hại, mà là đối với tu luyện không nghiêm túc tạo thành. Tất nhiên cũng không nhất định bản thân học viên mất đi sinh mệnh là chính họ không nghiêm túc, mà có thể do người khác gây ra, người khác lấy họ làm khuôn mẫu. Cụ thể lực làm cho một học viên rời khỏi [thế gian], từ đó khiến những ai không tinh tấn mất đi tín tâm, dùng lối nói của chúng, [thì là] “đã không đạt nữa thì rời khỏi sớm một chút”, rất có thể [là như vậy]. Đương nhiên cũng có một số học viên [do] nghiệp lực lớn tạo thành, các loại tình huống là đều có.

Tu luyện chính là nghiêm túc, một người hết sức phổ thông mà thành Thần, mọi người nghĩ xem, tâm thuần tịnh nhường nào mới có thể thành Thần? Tuy đệ tử Đại Pháp là tu luyện nơi người thường, gánh vác trách nhiệm cứu độ chúng sinh, có một phần những thứ của con người thì đệ tử Đại Pháp mới có thể sinh sống nơi đây, nhưng bản thân việc tu luyện vẫn là nghiêm túc, thực ra còn nghiêm túc hơn. Mỗi khi tôi thấy có đệ tử Đại Pháp mất đi sinh mệnh, tôi cảm giác là không đáng, nhưng mà bản thân họ quả thực không có tinh tấn lên được. Cũng có người cảm thấy, ‘Mình tu Đại Pháp rồi, vậy là có ô dù bảo hộ rồi, từ nay trở đi là có Sư phụ bảo hộ mình’. Cái tâm ấy chẳng phải quá mạnh mẽ ư? Có thể mang cái tâm đó tới tu luyện sao? Như thế phải chăng chưa vị là tới cầu sự bảo hộ mà tới? Đó nào phải là tu luyện?

Bản thân đệ tử Đại Pháp có thể buông bỏ bất kể tâm nào, còn cần phải cứu người khác. Kỳ thực yêu cầu là cao. Có người cảm giác rằng ‘mình không cảm giác thấy mình tu được cao gì cả, bao nhiêu năm rồi vẫn không cảm giác thấy’. Phải rồi, tôi đã giảng cho chư

vị, rằng phương pháp tu luyện của đệ tử Đại Pháp là để bảo đảm chư vị có thể tu luyện nơi quần thể người phức tạp này, bộ phận đã tu xong lập tức được cách khai ra, bộ phận bề mặt chưa tu xong thì không vận dụng được [phần kia], thậm chí còn chưa cảm giác được đã cách khai ra rồi, đây là biện pháp tốt nhất để đảm bảo chư vị cuối cùng có thể viên mãn. Bất luận con người phía bên này thực hiện bất hảo đến đâu, đều không dẫn động nổi phía đã tu xong, đây là những gì tôi từ đầu đã định ra cho chư vị, chính là làm như vậy. Nếu không thì chỗ này vừa tu tốt rồi, chỗ kia bị nhân tâm ở xã hội người thường dẫn động liền rớt xuống, tu cũng như không, như thế không được. Một quần thể đông người đến thế, không có hai người nào mà tư tưởng là giống nhau, [hoặc] phương pháp suy nghĩ vấn đề là như nhau. Toàn thể giới bảy tỷ người, tư tưởng mỗi người đều phản ánh ra vô số nhân tâm, đối với người tu luyện là có can nhiễu phức tạp nhường ấy, cho nên đã chọn biện pháp như vậy, tu như vậy. Chính là như thế, càng về cuối, những thứ tà ác tuy rằng càng không có lực lượng, nhưng những gì phản ánh ra lại rất xấu xa, do đó có những người cảm giác những thứ phản ánh trong tư tưởng rất dơ bẩn. Tôi bảo chư vị này, tôi vẫn thường khích lệ các học viên, nói rằng không sao cả, chư vị bài xích chúng là được rồi, làm được tốt hơn chút nữa là được rồi, đừng chịu can nhiễu của chúng là được rồi.

Vì chư vị tại con người nơi đây, tai nghe mắt thấy, bất kể cái gì dơ bẩn ngoài xã hội thì chư vị đều nhìn thấy, chư vị đều nghe thấy. Mọi người biết chẳng, nói ‘nghe thấy’ ấy là gì, nói ‘nhìn thấy’ ấy là gì? Không như

con người vẫn nghĩ đâu, ‘A, ta nhìn xong là xong rồi, ta cũng không lấy cái đó về; ta nghe thấy rồi nhưng ta không có học [theo], thì cũng không sao cả’. Không phải thế đâu, bất kể cái gì cũng đều là vật chất, chư vị nghe vào rồi, thì chính là đã rót vào rồi, chính là đã tiến vào trong thân thể chư vị. Chư vị nhìn thấy thì là tiến vào rồi. Chư vị biết chẳng quá khứ vì sao có một số người tu luyện họ làm mắt của mình bị mù, làm bản thân mình bị điếc? Họ đã minh bạch điều này. Trừ tu luyện ra, không muốn lại bị ô nhiễm nữa, họ mới làm như vậy. Tất nhiên đây là biện pháp của tiểu đạo, tôi chỉ là nói ra ý tứ đó. Chúng ta không sợ cái này, xã hội này đã như thế rồi, Sư phụ từ lâu đã nhìn thấu, đã an bài xong cho chư vị rồi, [để chư vị] sẽ không chịu ảnh hưởng của chúng. Nhưng vô luận là ở tình huống nào, gian nan đến mấy, chư vị đều phải nghĩ rằng chư vị là người tu luyện, chư vị là phải tiến về phía trước, thế là được, chính là thực thi như thế.

Sư phụ giảng Pháp, nhắm vào nhiều người thế này thì chỉ có thể giảng khái quát, có thể có một số người có những câu hỏi gấp gáp muốn hỏi tôi. Nhưng nhiều người đưa tờ câu hỏi lên quá thì cũng không giải đáp được, chẳng qua giải đáp một chút thì mọi người sẽ cảm thấy đây là cơ hội (*vỗ tay*). Tôi không giảng thêm nữa, tiếp theo là trả lời câu hỏi cho mọi người, thời gian sẽ không quá dài (*vỗ tay*), là vì tôi biết rằng hôm nay Pháp hội bắt đầu muộn, thế nên mọi người không nghỉ ngơi giữa trưa. Tôi tận sức trả lời một số câu hỏi. Được rồi, tiếp theo có thể đưa tờ câu hỏi lên.

Đệ tử: Pháp hội New York năm nay là mời vào ngày 13 tháng Năm, là ngày công tác. Chúng con thể hội rằng

[đây] là cần các đệ tử Đại Pháp trong quăng thời gian Pháp hội hãy giảng chân tướng với quy mô rộng lớn hơn nữa đến xã hội chủ lưu, nhưng rất nhiều học viên không hiểu ra [như thế].

Sư phụ: Đây là điều tôi định ra (vỗ tay). Mỗi lần mở Pháp hội, tôi đều muốn dùng nó để cứu độ chúng sinh. Để cho con người thế gian nhìn xem, có nhiều người đang tu luyện đến thế, không giống điều tà đảng nói; trong quăng thời gian Pháp hội thì đệ tử Đại Pháp còn đi giảng chân tướng nữa, đi cứu độ chúng sinh. Nhưng mỗi lần Pháp hội đều vào cuối tuần, nội thành vắng vẻ, đi điều hành cũng không có ai xem, không có ai chú ý. Trước vẫn làm thế. Tôi nói rằng vốn dĩ những người từ nơi khác tới tham gia Pháp hội là [chiếm] tuyệt đại đa số, họ là nghỉ phép mà đến, không vướng mắc vấn đề cuối tuần, do đó tôi bảo rằng sau này không mở vào cuối tuần nữa. (vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Gần đây cảm thấy rằng trong các học viên rất phổ biến việc lơ lửng trong tu luyện. Rất nhiều [người] coi các hạng mục mà mình tham gia còn quan trọng hơn giảng chân tướng ở phạm vi rộng hơn và phối hợp với nhau.

Sư phụ: Kỳ thực từ lâu tôi đã thấy vấn đề này rồi. Tôi đang quan sát. Tôi im lặng có mục đích chính là vì các kênh thông tấn nhất định phải dụng tâm mà thực thi cho tốt một cách hết sức thiết thực, nhưng chư vị không được quên rằng chư vị là người tu luyện.

Nói tới đây, hãy nói một chút về [hạng mục làm] kênh thông tin. Trước đây mấy người phụ trách các kênh thông tin hỏi tôi, nói rằng chúng ta làm các kênh thông tin như thế nào cho tốt? Có khác biệt với người

thường? Tôi bảo rằng rất đơn giản, chư vị hãy chiếu theo các kênh thông tấn nơi xã hội người thường mà làm, làm cho càng giống càng tốt. Làm giống như họ, tuần hoàn một cách bình ổn, vận tác bình ổn, chính là một công ty người thường. Có một điểm, chư vị biết rằng chư vị là đệ tử Đại Pháp, thế là được rồi. Vậy là dù có thế nào, chư vị đừng phóng túng về mặt tu luyện.

Đệ tử: Thời đầu giảng Pháp Sư phụ từng nói về Di Lặc, nói rằng phiên dịch sang âm 'Di Lặc' [tiếng Hán] không chuẩn xác, sau này sẽ bảo cho chúng con về âm chuẩn xác.

Sư phụ: Hiện nay tà đảng Trung Cộng vẫn đang tạo tin đồn. Tôi không e ngại chúng vu khống, cũng không sợ chúng mạ lỵ tôi, mà là không muốn can nhiễu đến việc chúng sinh được cứu độ, cho nên có một số việc thì chúng ta sẽ nói sau. (vỗ tay)

Đệ tử: Con là đệ tử Đại Pháp từ [Trung Quốc] Đại Lục đến Mỹ quốc năm 2012. Nghe nói Phật Học Hội có thông tri, rằng đi ra Trung Quốc Đại Lục kể từ 2005 về sau là không thể tham gia công tác hậu trường và nhà bếp Thần Vận.

Sư phụ: Giảng tới đây, tôi lại nói một chút về tình huống hiện nay. Chính là lần này, thông qua đăng ký các nơi, phát hiện một vấn đề lớn. Chúng ta có gần một nửa học viên quốc ngoại đang về nước, hơn nữa có một số không ngừng qua lại như thế. Nhất là những người xuất ngoại mới đây, thường xuyên về nước. Trong những học viên cũ cũng có, nhưng ít thôi. Những người mới xuất ngoại, đi ra sau bức hại, thường xuyên về nước. Mọi người thử nghĩ xem, tôi biết rất nhiều người sau khi trở về thì Trung Cộng tìm chư vị để nói chuyện,

chư vị nói gì, chư vị đối đãi thế nào, vô số Thần đều nhìn thấy.

Mọi người biết chăng? Trong lời tôi vừa giảng là có ý thế này: Các vị coi chuyện tu luyện như trò đùa, các vị đem sinh mệnh của chính các vị, các vị đem vô lượng chúng sinh các vị đang chờ đợi đấng Pháp cầu được cứu độ biến thành trò cười! Đối đãi không nghiêm túc đến thế đối với tu luyện. Các vị tưởng rằng mấy lời các vị đối phó với Trung Cộng, các vị tưởng rằng những lời các vị nói trước mặt Trung Cộng, thì không ai nghe thấy nhìn thấy vậy coi thế là xong rồi phải không? Từ xưa vẫn giảng “trên đầu ba thước có thần linh”, vô số chư Thần.

Như mọi người biết, tôi vừa giảng vũ trụ lớn nhường nào, chúng sinh nhiều đến đâu, những gì tôi bảo chư vị đều hết sức chân thực. Bây giờ không gian nơi Pháp hội mở ra đây, trong không khí ấy mật độ rất lớn cho đến tận cực kỳ vi quan thì trên mỗi lập tử đều là con mắt, đều là những con mắt mà từ xa [chiếu] xạ tới, đang nhìn hội trường này, đang nghe tôi giảng, cũng đang xem tư tưởng của chư vị, cũng đang nghe điều chư vị nói. Một sự kiện lớn nhường này ở xã hội nhân loại, có quan hệ với các sinh mệnh vũ trụ, mọi người hãy nghĩ, có bao nhiêu Thần đang chăm chú vào chư vị?! Từng ý từng niệm, niệm kia chư vị còn chưa phát xuất ra, niệm đầu của ý tứ kia của chư vị còn đang trong lúc tổ chức kết cấu, thì họ đã biết được chư vị sắp biểu đạt cái gì rồi. Đôi khi tôi quả thực nghĩ: Có những học viên không nỗ lực lên được sao? Đã đấng Pháp rồi, mà vẫn còn như vậy ư?

Không có trách nhiệm với chính mình cũng sẽ mang đến tổn thất cho người khác. Tà đảng có bộ phận chuyên môn nghiên cứu nhằm vào Pháp Luân Công. Chư vị biết chăng? Chúng có những cái khôi hài mà gọi là “chuyên gia” về Pháp Luân Công, gọi là “chuyên gia” về Thần Vận, chuyên môn nghiên cứu về chiều hướng của Pháp Luân Công, và những thứ này khác về Thần Vận. Bất kể điều gì đối với chúng mà nói đều là “tình báo”. Tà ác chúng là bắt nạt người ta, kể cả những việc nhỏ nhất trong cuộc sống cũng muốn nắm bắt. Một khi chúng tóm được chư vị, [chúng] biểu hiện cái gì cũng biết, nắm vững chư vị như rõ ràng trong lòng bàn tay, mục đích là hù dọa chư vị để chư vị nói hết ra, cứ như thể là dù không nói chúng cũng biết. Tà ác có kinh nghiệm mấy chục năm bắt nạt người ta như thế rồi.

Tôi không thể nói rằng họ đưa ra thông tri đó là sai, hay quy định đó là sai. Trong chư vị xác thực có tồn tại vấn đề này, đây chỉ là tôi giảng một chút nhỏ, một phần nhỏ của vấn đề mà thôi. Sức mạnh cứu độ chúng sinh của Thần Vận rất lớn, nếu không thể suy xét các mặt phương diện của Thần Vận thì không bị ảnh hưởng sao?

Đệ tử: Thỉnh cho phép con đại biểu các đệ tử ở Thành Đô tỉnh Tứ Xuyên vấn an Sư phụ. Sư phụ vất vả quá.

Sư phụ: Cảm ơn mọi người. (vỗ tay)

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp ở Thành Đô đều vô cùng hết sức nhớ Sư phụ, trông chờ sớm đến ngày gặp mặt Sư phụ.

Sư phụ: Cảm ơn mọi người. [Vi] quan hệ tới thời gian, các tờ vấn an thì đừng đưa lên nữa.

Đệ tử: Xung quanh đệ tử có rất nhiều đồng tu cao tuổi, hàng ngày làm tốt ba việc, cũng học Pháp luyện công, nhưng cố chấp lắm. Tu luyện mười mấy năm rồi, động tác luyện công không chuẩn xác, hơn nữa hay ngủ thiếp đi trong thời gian luyện công và phát chính niệm. Sau khi chỉ ra thì không thừa nhận, không sửa.

Sư phụ: Rất nhiều đệ tử Đại Pháp lớn tuổi có thân thể lão hoá, có thể tồn tại một chút vấn đề, nhưng tổng thể về tu luyện, về làm ba việc, thì đa số làm rất tốt. Nhưng những vấn đề này cũng cần thật sự chú ý chú ý, chớ để người ta phải lo lắng vì chư vị, cũng hãy làm gương cho những [đệ tử] trẻ tuổi. (Sư phụ cười) (các đệ tử vỗ tay)

Đệ tử: Người phụ trách hạng mục quá chấp trước vào lợi ích, hết thấy đều đem tiền ra đo lường. Làm kinh doanh chưa làm được đường đường chính chính, phương thức quản lý cũng hay dùng hình thức cưỡng chế. Điều đó khiến đệ tử không có niềm tin rằng hạng mục sẽ đi vào quỹ đạo đúng đắn. Nếu vì thế mà đệ tử ly khai hạng mục, thì sẽ cố ý cải biến con đường tu luyện của mình hay không?

Sư phụ: Tôi là nghĩ như vậy, nếu kênh thông tấn đó, hạng mục của đệ tử Đại Pháp, thì nên quản lý chiếu theo công ty của người thường. Có một số đệ tử Đại Pháp đang nghĩ: Đây toàn là việc của mình, quản lý nghiêm thể làm gì? Thậm chí rất tùy tiện. Tôi không chủ trương nhìn nhận vấn đề như thế đâu, tôi chủ trương quản lý chính quy.

Chư vị không được coi kênh thông tấn của chúng ta thành kênh thông tin đặc thù, khác với của người thường. Công ty thì là công ty. Trong Đại Pháp không

có công ty, trong Đại Pháp không có kênh thông tấn. Đó không phải tu luyện, đó không phải một bộ phận của Đại Pháp, nhưng hoàn cảnh đó có thể tu luyện, [và] chư vị là người tu luyện. Tôi chính là nhìn nhận như vậy. Chư vị ở bất kể công ty nào thì cũng đều nên làm việc cho tốt hơn nữa, không được e ngại bị người khác quản.

Làm công ty thì phải cân nhắc tới hiệu quả kinh tế, [nếu] cứ mãi lấy tài trợ lấy tiền từ các học viên, thì tôi là hết sức phản đối. Do đó làm người phụ trách mà giảng, họ sẽ cân nhắc hiệu quả kinh tế, có thể nói là không có sai.

Nếu như nói người phụ trách đệ tử Đại Pháp đã quên rằng [mình] là đệ tử Đại Pháp, quên mình là người tu luyện, thế thì có vấn đề. Tôi là nhìn nhận như thế. Nếu về quản lý mà vượt quá khỏi quản lý của công ty người thường, thì tôi cảm thấy lại không nên rồi.

Đệ tử: (1) Vì vấn đề một quãng thời gian trước đây đệ tử Đại Pháp Trung Quốc ở hải ngoại giao chứng minh thư [hoặc passport], người nhà rất không hiểu được [là sao]. Thỉnh Sư phụ giải thích một chút được không?

Sư phụ: Tôi dẫn ví dụ này. Có học viên nói với tôi, tại Hồng Kông có một số người, hễ tới hội nghị then chốt, hội nghị hạng mục thì họ bèn tới, lúc bình thường chư vị không biết họ đi đâu, chư vị cũng không quen biết họ, không ai biết tên thật của họ là gì nữa. Tôi nói đó là Hồng Kông nơi đó, rất nhiều địa phương khác đều tồn tại vấn đề này. Các hạng mục của đệ tử Đại Pháp cũng đòi hỏi an toàn, dù sao cũng là đang ở thời kỳ phi thường, tà đảng đang bức hại, cho nên tôi cảm thấy việc này vẫn là có thể làm như vậy.

Có người hỏi tôi rằng, đệ tử Đại Pháp chúng ta tu luyện chẳng phải là không lập danh sách [đăng ký] sao? Đúng thế, không có lập danh sách, không phải để làm danh sách, chỉ muốn biết chư vị là ai. Thời kỳ phi thường [mà], tu luyện trong lịch sử nào có làm kênh thông tấn? Nào có phản bức hại? Phải rồi, nó không phải một phần của tu luyện, mà nó là hạng mục mà đệ tử Đại Pháp cứu độ chúng sinh.

Đệ tử: (2) Đệ tử Đại Pháp thời kỳ Chính Pháp sau khi theo Sư phụ rời đi, tương lai Phật Học Hội vẫn sẽ tồn tại hay không? Nếu tồn tại, nó có quan hệ như thế nào với Đại Pháp?

Sư phụ: Chư vị nghĩ nhiều quá. (mọi người cười) Các việc sau này là các việc sau này. Những việc của Pháp Chính Nhân Gian hoàn toàn khác với cách làm hiện nay, tồn tại hay không thì tới lúc đó xét xem cần không. (Sư phụ cười)

Nhân loại cũng không đơn giản như vậy. Con người ấy, con người mà tôi nói ấy, họ chính là thích ‘thấy rồi mới tin’, không nhìn thấy thì họ không thừa nhận. Nhưng tu luyện chính là để chư vị nhận thức theo ngộ ra từ Lý, đây chính là chỗ khác biệt. Nhắm vào con người tương lai, tôi sẽ đưa tất cả chân tướng thị hiện ra cho họ thấy, khi đó là khác rồi.

Đệ tử: Những nhân viên tham gia Pháp hội lần này, yêu cầu Phật Học Hội nghiêm túc gác cửa, nhưng vẫn là có những học viên không phù hợp yêu cầu đang hoạt động [các nơi] trên dưới, thậm chí còn tìm khắp tất cả những [ai] tham gia mà [họ] quen biết.

Sư phụ: [Muốn] tham gia Pháp hội Đại Pháp, cái tâm tình ấy có thể nói là không có gì có thể trách được, [nó]

là việc tốt. Nhưng làm quản lý mà giảng, họ sẽ không nghĩ thế đâu, họ sẽ cân nhắc về an toàn, [về] Pháp hội chúng ta có thể tiến hành bình thường và không bị can nhiễu. Đây là mâu thuẫn, vậy mọi người tự mình hãy nghĩ đi. (*Sư phụ cười*)

Đệ tử: Có học viên lợi dụng hạng mục Đại Pháp liên lạc với rất nhiều đệ tử toàn cầu, còn bắt đầu làm kinh doanh của bản thân họ. Như thế là can nhiễu các đệ tử Đại Pháp đúng không?

Sư phụ: Đúng. Lợi dụng tài nguyên Đại Pháp để kiếm tiền cho riêng mình, các vị không có gì khác với việc bức hại kia, tương lai các vị sẽ biết. Chúng loại can nhiễu này phá hoại tài nguyên của đệ tử Đại Pháp. Tài nguyên là hữu hạn, nó được dùng cho việc Chính Pháp cứu người. Tương lai những việc này sẽ không hề đơn giản đâu.

Đệ tử: Con là học viên người phương Tây, mấy năm nay ở New York làm kênh thông tấn, con phát hiện rất nhiều học viên Trung Quốc đến bây giờ vẫn không liễu giải được xã hội phương Tây.

Sư phụ: Nói quá đúng rồi. Rất nhiều người chúng ta [chỉ] loanh quanh trong vòng tròn người Hoa. Có những lúc tôi thường bảo họ, tôi nói rằng chư vị hãy vào xã hội người thường tìm một công việc đi, hãy liễu giải xã hội, tìm hiểu xem tư tưởng người của xã hội tự do là suy nghĩ vấn đề thì suy nghĩ thế nào, làm các việc thì làm ra sao. Tôi thường nói về chuyện này.

Đệ tử: Không minh bạch lắm làm thế nào để kênh thông tấn đặt chân ở xã hội này.

Sư phụ: Tôi nghĩ rằng câu hỏi này nên chẳng dẫn chúng ta suy nghĩ sâu hơn. Tôi nghe nói Đại Kỷ Nguyên

tiếng Anh ở New York không có nhiều người, một số học viên người phương Tây làm rất có bài bản. Tôi nghe vậy rất mừng. Tương lai nhất định sẽ phát triển lên rất mạnh, thậm chí vượt cả kênh thông tấn tiếng Trung, là vì nơi đây là xã hội tiếng Anh mà. (vỗ tay dần dần nổi lên)

Đệ tử: Khi có học viên bị nghiệp bệnh can nhiều, có học viên nói hãy tìm đồng tu đã mở thiên mục tới Thiện giải dùm cho.

Sư phụ: Vị ấy là tự tâm sinh ma, cái gì Thiện giải? Đệ tử Đại Pháp nào có chuyện gì ngẫu nhiên?

Như chư vị biết đệ tử Đại Pháp sau khi an bài xong, ngay cả tôi làm Sư phụ cũng không động tới được. Tôi không động tới được có hai nguyên nhân: Tôi mà tới để điều chỉnh, [thì] toàn thể con đường tu luyện của họ, con đường từ đầu tới đuôi, là toàn bộ cải biến, đều cần [an bài] lại mới. Còn một [nguyên nhân] nữa, tôi mà thật sự tới điều chỉnh, hết thủy nhân tố cũ đều sẽ can nhiễu.

Tôi không thừa nhận cuộc bức hại này, tại sao chúng có thể can nhiễu? Chính vì thân thể người của Sư phụ tại không gian bề mặt. Thân thể cự đại và năng lực cự đại của tôi, là bị gián cách bởi toàn thể bộ phận Thiên thể mà chưa được Chính Pháp xong, trong đó có vô số các tầng vũ trụ và sinh mệnh, đều là Thần, bót [những thứ đó] đi thì chúng không ngăn trở nổi tôi. Trong Chính Pháp tôi không ngừng tấn tới về phía trước, từng tầng từng tầng [được] Chính Pháp; từng tầng từng tầng lưu lại thì lưu lại, không lưu lại thì tiêu huỷ đi, không ngừng tấn tới về phía trước rất nhanh; Thiên thể mà chưa Chính Pháp xong là ngăn cách tôi

như thế đó, cho nên cự thế lực chúng mới có thể làm cái việc bức hại đệ tử Đại Pháp này, chúng mới có thể can nhiễu tôi. Chư vị Thiện giải gì chứ? Một sự việc to lớn nhường này thì chư vị có thể động đến sao?

Ngoài ra không gian là cực kỳ phức tạp, ngay một tờ giấy mỏng thế, mà trong đó có thể tồn tại hàng mấy ức không gian. Mỗi không gian đều có thời gian cự đại của mình. Như mọi người biết, lập tử càng vi quan thì năng lượng càng lớn, nói cách khác, chúng càng cường đại. Vậy phân tử là không động tới nguyên tử được, mà nguyên tử có thể giải thể phân tử, chẳng phải là ý đó sao? Càng vi quan, lực lượng của lập tử càng lớn, chư vị làm sao có thể động tới chúng? Từng tầng từng tầng. Chúng ta có những học viên, họ vẫn luôn không thể tại Pháp, [mà] vẫn cảm thấy hứng thú với tiểu đạo và những thứ loạn bát nháo, lời nói hồ đồ.

Vì không gian phức tạp nhường ấy, thành ra một số [người] đã khai thiên mục, họ không khai mở hoàn toàn, mà khai mở một bộ phận, nhìn không tới chân tướng, những gì nhìn tới đều là giả tướng phức tạp. Cũng không phải cố ý cấp giả tướng cho họ, [mà là] họ nhìn không tới toàn bộ chân tướng, họ nhìn được một chút, một chút ấy sẽ cấp giả tướng cho họ. Vậy chư vị nói [ví dụ] một người ở đây, người này trước thân sau thân trái phải vô số vô kể các không gian trong đó có vô số các sinh mệnh tầng tầng trùng điệp, họ làm sao có thể phân biệt rõ ràng? Những sinh mệnh ấy và người này có quan hệ gì? Cho nên có những lúc có học viên bảo là phụ thể này phụ thể kia, tôi nói ‘các vị mới là phụ thể’. Tôi vẫn luôn bảo mọi người rằng: Chư vị nhìn không tới chân tướng, không được nói loạn, nhất định

phải tu trong Pháp. Tu luyện rồi thì sự việc gì cũng đều là hảo sự.

Đệ tử: Các tiểu đồng tu của Trường học Phi Thiên Đài Loan sắp tới có một lứa tốt nghiệp thành sinh viên đại học. [Con] xin hỏi các cháu từ nay về sau sẽ chứng thực Pháp thế nào cho tốt hơn?

Sư phụ: Tôi nghĩ chư vị có điều kiện thì có thể tới đoàn thể chuyên nghiệp, cũng có thể đào tạo sâu hơn về chuyên môn này; nếu chư vị không có điều kiện thì có thể lựa chọn môn học khác. Dù học gì thì cũng làm cái đó cho tốt. Tối thiểu ở xã hội này chư vị có một môn sở trường. Các đệ tử Đại Pháp có nhiều chuyên gia máy tính, nhà khoa học, nhân tài hàng đầu, do đó toàn thế giới chỉ có các website của đệ tử Đại Pháp mới có thể phá vỡ mạng lưới phong tỏa của tà đảng Trung Cộng. (vỗ tay) Ngay cả chính phủ các quốc gia và các hãng lớn cũng dùng website của chúng ta để liên hệ với [Trung Quốc] Đại Lục. Tôi là nói, rằng dùng sở trường chuyên môn của chư vị, theo cách nói của chư vị, thì là ‘trợ Sư Chính Pháp’, ‘cứu độ chúng sinh’. Chính là thực thi như vậy.

Đệ tử: Chị của con năm ngoái dẫn bạn một chuyến chỉ để xem Thần Vận ở Nhật Bản, sau khi về Hồng Kông đã dứt khoát tham gia đội ngũ diễu hành Pháp Luân Công, đi toàn bộ hành trình. Lần này chị ấy nói chị cũng muốn tham gia Pháp hội New York, còn ba lần bảo con hãy thay mặt chị vấn an Sư phụ, cảm tạ Sư phụ. Những người bạn cũng nhắn lời cho con chúc [Pháp hội] Đại Pháp tiến hành thuận lợi. Chúng sinh đã tỉnh ra rồi.

Sư phụ: Từng tham gia đội ngũ điều hành của Đại Pháp, cũng có một số người thường, không phải [người] tu luyện, đều đang giác ngộ.

Chúng ta có một bộ phận học viên mới và học viên phương Tây, có thể nghe không hiểu Sư phụ giảng về sự kiện này to lớn nhường nào. Tôi bảo chư vị này, dù chư vị tin hay không tin, vì là Pháp hội, nên tôi là giảng cho các đệ tử Đại Pháp, do đó giảng cao hơn một chút so với thông thường. Có lẽ chư vị không nhất định là tiếp thu được, học viên mới không nhất định nghe hiểu, nhưng tôi muốn bảo chư vị rằng, toàn thể giới thì những vị Vương trong lịch sử của các quốc gia [và] trong các thời kỳ của các quốc gia, rất nhiều vị Vương tại thiên thượng, đã đều chuyển sinh vào Trung Quốc, hiện nay làm người Trung Quốc, vì ở đó là trung tâm hồng truyền và tu luyện Đại Pháp. Sự kiện này là đã định ra từ tiền sử.

Người Trung Quốc ấy, thời cận đại bị bức hại đến mức rất không còn ra hình dạng nữa, thậm chí ngay cả ngoại hình cũng thành xấu xí đi. Nhưng tôi bảo mọi người này, trong đó rất có thể có Vương của chư vị, có Vương của các chư vị. Sự việc này tuyệt đối không phải chuyện nhỏ đâu, tương lai chư vị sẽ biết. Các quốc gia khác, trừ những chúng sinh mà chúng ta cứu độ có thể được lưu lại, thì sau này còn có Pháp Chính Nhân Gian, đó là việc của tương lai, chính là việc [nơi] con người.

Đệ tử: Bây giờ số người tam thoái là hơn 160 triệu người, còn có lượng lớn người Trung Quốc chưa có tam thoái. Số lượng đệ tử Đại Pháp cũng rất nhiều, mỗi đệ tử Đại Pháp đều có thể mở miệng nói thì có thể khiến

nhều người hơn nữa được cứu. Hiện nay phải chăng [số lượng] đệ tử Đại Pháp giảng chân tướng còn ít?

Sư phụ: Tôi nghĩ rằng ở một mức độ nào đó [họ] đều căn cứ trạng thái tu luyện bản thân mà đang giảng chân tướng. Trạng thái tốt thì giảng được nhiều, trạng thái kém một chút thì [giảng] ít đi, cơ bản là tình huống ấy. Về lực mạnh yếu mà nói, thì những người mà thường đi giảng chân tướng, quả thực rất xuất sắc, cũng rất có kinh nghiệm, số lượng [tam thoái] làm được cũng rất lớn. Chính là có rất nhiều [học viên khác] không chú trọng lắm việc giảng chân tướng. Kỳ thực ‘không chú trọng lắm’ ấy không phải chuyện nhỏ đâu. Nếu chư vị đang ở một hạng mục [công việc rồi], thì không thành vấn đề, vì là đang trợ giúp hạng mục đó giảng chân tướng. Nếu không phải thế, [làm] đệ tử Đại Pháp chư vị không giảng chân tướng, [thì] chư vị cũng bằng như không gánh vác việc mà đệ tử Đại Pháp nên gánh vác.

Đệ tử: Địa phương chúng con có mấy học viên làm kênh thông tấn, đều xuất hiện một vấn đề nghiêm trọng ở các mức độ khác nhau, khi học Pháp thì mí mắt nặng trĩu, có [người] khi phát chính niệm tay gục xuống, khi luyện công thì ngủ thiếp đi.

Sư phụ: Rất nhiều đệ tử Đại Pháp, nếu bận rộn hạng mục [công việc] Đại Pháp thì có thể thông cảm. Việc cứu người rất bận, có thể thông cảm. Nếu chư vị không phải là tình huống đó, thì chính là tu luyện đang không tinh tấn.

Đệ tử: Đứng hoặc quỳ học Pháp, nhưng hễ ngồi xuống thì lại quay về trạng thái mệt muốn ngủ, thời gian dài không đột phá. Mấy vị đó đều là học viên gánh vác khá nhiều công tác.

Sư phụ: Phải đấy. Tôi nghĩ rằng học Pháp ấy, vô luận thế nào, đứng cũng vậy, mà dùng biện pháp nào cũng vậy, nhất định phải thật thiết thực. Sư phụ biết, rất nhiều học viên bận lắm, mỗi ngày không có được mấy giờ thời gian nghỉ ngơi, do đó sẽ xuất hiện vấn đề này.

Đệ tử: Dùng sách điện tử học Pháp và dùng sách học Pháp, hiệu quả có giống nhau không?

Sư phụ: Như nhau, nhưng tôi cảm thấy dùng sách là tốt nhất. Cuốn sách đó là báu vật, không gì sánh nổi.

Đệ tử: Người hay về [Trung Quốc] Đại Lục có thể đảm nhiệm làm người điều phối hay không?

Sư phụ: Nếu địa phương đó chỉ có vài người, (mọi người cười) thì chư vị có thể. Nếu không thì không thể. (mọi người cười, vỗ tay)

Đệ tử: Có đồng tu nhìn nhận rằng hoàn cảnh ở [Trung Quốc] Đại Lục đã nói lỏng rồi, chỉ cần chính niệm mạnh mẽ thì không thành vấn đề.

Sư phụ: Chính niệm mạnh sẽ giảm thiểu bức hại, ấy là nhất định. Có thể chính niệm mạnh mẽ cũng là kết quả của tu luyện. Nhưng tu luyện là nghiêm túc. Cựu thể lực kia tuyệt đối sẽ không nhìn thấy chư vị có nhân tâm mà chúng vẫn mặc kệ. Cựu thể lực chúng đã phá hoại những gì tôi muốn làm, nhưng chúng quả thực không dám phá hoại Chính Pháp, là vì sự kiện Chính Pháp này mà mất đi thì hết thảy vũ trụ đều xong cả, vì vũ trụ khổng lồ đã đang trong cuối cùng của cuối cùng của thành-trụ-hoại-diệt rồi, tất cả các sinh mệnh đều trông chờ vào sự kiện Chính Pháp này. Chính Pháp mà bị phá mất thì cái gì cũng mất, không ai dám thật sự phá hoại.

Đệ tử: Khi tổ chức lại kênh thông tấn có đồng tu đã ly khai và sau đó vẫn chưa tham gia hạng mục nào khác, rất ít học Pháp luyện công và phát chính niệm, ngũ muộn dậy muộn, giao lưu [chia sẻ] mà không hiệu quả. Trong tâm của con rất lo.

Sư phụ: Phải rồi, khẳng định là lo rồi, vì cự thế lực lập tức sẽ tìm tới vị đó. Cái này không phải nói chơi đâu, những ví dụ và [bài học] giáo huấn quá nhiều rồi.

Đệ tử: [Con] cảm thấy anh ấy bị can nhiễu từ bên ngoài, cũng chỉ có phát chính niệm giúp anh ta.

Sư phụ: Có khúc mắc trong tâm chính là có chấp trước. Bản thân anh ta có vấn đề, không phải vấn đề mà chư vị phát chính niệm là có thể giải quyết. [Nếu] bản thân họ chính niệm rất đầy đủ, nếu rất nhiều ma, tự họ không vượt qua được, [và] chư vị phát chính niệm, [thì] hiệu nghiệm. [Nếu] tâm của bản thân họ không đạt, tự họ không muốn thay đổi, [thì] khẳng định can nhiễu sẽ đến, khi ấy chư vị phát chính niệm [thì] can nhiễu rất khó bị tiêu trừ, vì tự họ phải có chính niệm thì mới có thể động đến được, mới có thể trợ giúp được.

Đệ tử: Các đệ tử Đại Pháp Đông Âu chúng con có mâu thuẫn hằng nhiều năm với người điều phối. Hễ đề xuất việc giảng chân tướng thì anh ấy ngăn cản, nhưng anh ấy cùng vòng tròn nhỏ những người quanh anh ấy không có làm gì cả. Chúng con đã cố gắng trao đổi với anh ấy, nhưng vô dụng.

Sư phụ: Thế thì thay đổi người. Đúng rồi, một số [người] có nhiều nhân tâm thì sẽ như vậy đó. Điều này từ thời đầu khi tôi truyền Pháp cũng đã xuất hiện, dẫn một nhóm người ở đó biểu hiện chính họ, khoe khoang chính mình. Còn có người dẫn một nhóm người quây

rất hào hứng, đây là ‘câu lạc bộ’ sao? Chính là nhân tâm, các chủng các dạng nhân tâm, đều sẽ biểu hiện ra trong tu luyện. Chính mình không tinh tấn, [còn] dẫn một nhóm người ở đó ảnh hưởng [khiến] người khác tinh tấn không được, vậy chư vị nói xem họ có tác dụng gì đâu? [Nếu] thật sự trở về được [thì] các vị có thể vẫn là đệ tử Đại Pháp, [nếu] không trở về được [thì] bị xử lý như là ma can nhiễu. Là như vậy đó, tôi không phải nói là tôi tới xử lý. Sư phụ chỉ là cứu người, sẽ không xử lý ai, mà những cự thế lực kia chúng là sẽ không buông tha họ.

Đệ tử: Giai đoạn này làm thế nào cứu vãn những người tà ngộ, đặc biệt là những người từng làm người phụ trách quăng trước và sau 20 tháng Bảy [năm 1999], những người từng đi ở hàng phía trước, còn có ảnh hưởng một lô người?

Sư phụ: Không có biện pháp đặc thù, hãy thử nói [với họ] xem, xem họ lầm lỗi ở đâu, tháo gỡ khúc mắc trong tâm của họ. Cứu người mà, chính là như thế.

Đệ tử: Các học viên [đắc Pháp] sau 20 tháng Bảy [năm 1999] làm thế nào vượt quan nghiệp bệnh cho tốt hơn nữa?

Sư phụ: Trong tu luyện, một người trong tu luyện là sẽ không để chư vị tiêu hết các nạn trong một lần. Trải qua đời này đời khác, [nghiệp] tích tồn nặng như núi. Một lần tiêu hết, [thì] sinh mệnh người cũng mất. Sẽ phân thành giai đoạn, thậm chí phân giai đoạn tới tận cuối cùng của tu luyện của chư vị. Do đó chư vị không được nghĩ, ‘Ai nha, ta tu luyện thời gian lâu ngần ấy rồi sao vẫn còn quan [ái] nghiệp bệnh?’ Chư vị không thể nhìn vấn đề giống người tu Đạo trước đây, chư vị là tu

luyện trong người thường, chư vị là hình thức tu luyện như thế này.

Đệ tử: Con là đệ tử [Trung Quốc] Đại Lục, khi tiếp xúc một số đồng tu các nơi, [con] cảm giác về chính thể càng ngày càng thành thực và lý tính, hoàn cảnh cũng dần dần được cải biến. Nhưng dùng tiêu chuẩn của Đại Pháp để đo lường, thì triển hiện ở tầng thứ bề mặt dường như không có mấy người có thể đạt yêu cầu, chẳng qua trong bức hại mọi người [chúng ta] trụ vững được quả thực cũng không dễ dàng gì.

Sư phụ: Là như thế. Hoàn cảnh nói lỏng rồi, gan lớn hơn một chút, tâm sợ hãi nhỏ đi một chút, nhưng không phải không có tâm sợ hãi, tâm sợ hãi nhỏ đi thì là dám rồi, dám bước ra rồi, chứ cái tâm ấy chưa vứt bỏ, do đó phản ánh ra mức độ tinh tấn khác nhau, cường độ làm các việc khác nhau, trạng thái tu luyện cũng khác nhau. Sẽ như vậy. [Ai mà] thực thi được hết sức tốt đẹp đều nắm vững Pháp, đang tu trong Đại Pháp. Từ trên Pháp mà nhận thức, từ trên Pháp mà đề cao.

Đệ tử: Xin Sư phụ nói về ý nghĩa xếp chữ quy mô lớn hàng năm ở Đài Loan.

Sư phụ: Xếp chữ quy mô lớn hàng năm tại Đài Loan làm được rất là tốt. (Sư phụ cười) Tôi xem thì cảm thấy rất hoành tráng. Người thường sau khi xem cũng cảm thấy rất thần thánh. Tà ác kia mà xem, thì nhất định rất chấn động hoảng sợ.

Đệ tử: Ở [Trung Quốc] Đại Lục sau khi giải thể các trại cưỡng bức lao động, thì các lớp tẩy não lại hồi sinh từ tro tàn. Các luật sư chính nghĩa cùng chúng con phối hợp để giải thể hàng ổ hắc ám đó. Vài lần trước đến lớp

tấy não để hô lớn, tới viện kiểm sát và cục nông khẩn địa phương tố cáo kẻ ác, chấn nhiếp kẻ ác rất mạnh.

Sư phụ: Những việc này các đệ tử Đại Pháp làm được tốt lắm. Có một số quan viên cụ thể mà bức hại đệ tử Đại Pháp là vẫn chưa thấy rõ hình thể, tà ác vẫn đang lợi dụng họ. Tà ác không chỉ là nhìn vào nhân tâm của đệ tử Đại Pháp, chúng cũng là nhìn vào nhân tâm của người thường để lợi dụng. Toàn thể hoàn cảnh đều là hoàn cảnh tu luyện. Do đó những kẻ bất hảo kia, chừng nào bên trên của chúng không bảo đảm chỉ bức hại, [thì] tà ác vẫn lợi dụng chúng làm, vì những việc chúng làm chính là những việc đó, chức trách của chúng chính là làm cái đó, tà ác cũng vẫn là luôn lợi dụng chúng. Ngày xưa Trung Quốc có câu rằng, người ta trộm lừa, lén dắt lừa đi rồi, còn họ là tới trộm cái cộc [buộc lừa]. Chúng chính là thuộc loại người đi nhờ cộc.

Đệ tử: Vấn đề của con là [làm] kênh thông tin thì cần học văn hoá Thần Vận, không được là văn hoá đảng.

Sư phụ: Không phải là văn hoá Thần Vận, điều Thần Vận biểu hiện là văn hoá truyền thống. Không cần văn hoá đảng là đúng.

Thời đầu Thần Vận được gây dựng thế nào? Có một nhóm đệ tử Đại Pháp làm nghệ thuật, muốn dùng môn sở trường của mình để vạch trần bức hại và cứu chúng sinh. Lúc bấy giờ vì là thời đầu bức hại, rất nhiều người có các dạng các loại tư tưởng, các dạng các loại cách nghĩ, nên không tổ hợp cùng nhau được, không phối hợp với nhau được, kết quả làm ra diễn xuất hiệu quả không có tốt, chất lượng tiết mục cũng không đạt. Tôi thấy người ta rời đi sau buổi diễn vừa đi vừa nói, nói đủ thứ, nói tốt thì không nhiều lắm. Những lời đó

bấy giờ tôi nghe xong trong tâm rất nặng nề. Tâm của các đệ tử Đại Pháp là tốt, cũng muốn cứu chúng sinh, nhưng không thu được hiệu quả tốt. Sau vài lần làm, tôi cảm thấy nhân lực vật lực được dùng không ít, không thu được hiệu quả tốt. Từ một góc độ khác mà giảng, vì tính chuyên nghiệp của nó rất mạnh mẽ, chur vị mà không có cách làm tổng thể thì cũng không làm được tốt, không cứu được người ta. Về sau tôi bèn nghĩ, tôi hãy tới dẫn dắt họ làm một chút. Bắt đầu kiến lập Thần Vận chính là như vậy.

Sau khi kiến lập Thần Vận, năm thứ nhất diễn xuất có hiệu quả khiến xã hội rất chấn động, then chốt là khán giả nhận được cảm thụ chính diện, hơn nữa nhận thức là đạt được hiệu quả mong đợi, những nhận xét hết sức tốt. Sau đó tôi bèn nghĩ, vì điều kiện cơ bản của diễn viên bấy giờ đều không tốt, [họ là] được chiêu mời rất vội vàng, huấn luyện huấn luyện rồi lên sân khấu. Đoàn nhạc cũng thế, một nhóm lớn đến, trẻ già đều có, trình độ cũng không đồng đều, tôi cảm thấy đây không phải là biện pháp lâu dài. Nếu muốn cho nó có sức mạnh hơn về mặt cứu người, thì nhất định phải tự mình bồi dưỡng diễn viên. Kiến lập xong trường [nghệ thuật], [thì] tự mình bồi dưỡng diễn viên, bồi dưỡng người diễn tấu.

Toàn thể quá trình chính là trải qua như vậy. Về quản lý, về cách làm, vừa là người tu luyện, đồng thời cũng là một đoàn thể nghệ thuật. Làm thế nào cho tốt, làm thế nào dàn xếp tốt quan hệ này, về quản lý làm thế nào có thể thích ứng hơn, tôi cũng cân nhắc rất nhiều, cuối cùng đã định ra.

Toàn thể quá trình được thực hiện ấy, kỳ thực tôi cũng muốn để các hạng mục khác do đệ tử Đại Pháp làm nhìn xem: Chư vị không thể không thực hiện một cách thiết thực. Từ đầu tôi đã nói với họ rằng cần tự mình bồi dưỡng nhân tài kỹ thuật của mình. Việc này cứ bị đẩy đi, thì không được, làm không tốt. Hiện nay những diễn viên mà Trường Nghệ thuật Phi Thiên bồi dưỡng, dùng mãi không hết, lượng lớn những nhân tài. Chư vị coi vài năm nay, mỗi năm thành lập một đoàn [diễn]. Về quản lý, mọi người cũng biết các diễn viên của Đoàn Nghệ thuật Thần Vận có trạng thái tu luyện hết sức tốt, ngoại trừ [những ai] vừa nhận vào từ ngoài xã hội họ là không minh bạch lắm, thì rất nhiều người trạng thái tu luyện hết sức tốt đẹp. Đó đều là tôi muốn các hạng mục khác xem. Đương nhiên tính kỹ thuật của nó rất mạnh mẽ, một thời gian ngắn có thể lập tức đẩy [danh tiếng] lên rất cao, thành diễn xuất số một thế giới, chưa có đoàn thể nghệ thuật nào có thể sánh nổi, chính là vì họ là người tu luyện. Chẳng qua bây giờ tôi không lập tức thoát thân ra được, làm [hạng mục này] khiến tôi bận lắm, trong thời gian ngắn vẫn không có người thay tôi.

Đệ tử: Ở địa phương chúng con có một số hạng mục mà cảm giác là được thực thi không ngay chính lắm, thậm chí có một số vấn đề về tính phương hướng. Con cảm thấy mình không cải biến được gì, luôn cảm thấy đằng sau có một số nhân tố không phù hợp với Pháp đang thao túng, mục đích không thuần, cho nên con lựa chọn thái độ không tham gia.

Sư phụ: Không có mâu thuẫn là điều không thể, [cảm thấy] không như ý bèn tiêu cực thì là nhân tâm.

Tham gia hay không là vấn đề cá nhân thôi, chư vị không tham gia cái này, mà làm hạng mục khác, hoặc giảng chân tướng, đều là khả dĩ. Làm đệ tử Đại Pháp, chẳng hạn một kênh thông tin có vấn đề, thì không được mặc kệ. Chư vị là đệ tử Đại Pháp, ai đó có vấn đề và chư vị nhìn thấy nhưng không nói, thì không tốt đối với họ. Hãy thử đến nói về vấn đề ấy một cách thiện ý, thử giải quyết xem. Là ai đi nữa, trong các đệ tử Đại Pháp không có quan [chức], người phụ trách cũng là người liên hệ, mỗi cá nhân đều đang trong tu luyện. Tôi thường nói, cái tâm chư vị thật sự vì tốt cho người khác, không có chút nào tâm vị tư, thì lời chư vị nói ra có thể khiến người ta rơi lệ. Đã thử chưa?

Đệ tử: Có học viên ở [Trung Quốc] Đại Lục từ sáng sớm lên mạng Internet một mạch đến tối muộn, trên Internet mà liên hệ học Pháp giao lưu, còn chạy khắp các nơi toàn quốc.

Sư phụ: Có một số việc, một số việc cụ thể ở [Trung Quốc] Đại Lục, [thì] Sư phụ không định giảng nhiều, nhất là liên quan đến an toàn của học viên, có một số là có tác dụng chính diện, có một số lẫn vào quá nhiều nhân tâm, có một số thì tôi đang quan sát. Quá trình tu luyện mà, những việc này thì xem kết quả của họ thế nào. Chư vị nếu nhìn thấy vấn đề, thì cần nói ra, vì để cứu người. Chính khí trong các đệ tử Đại Pháp nhất định phải đầy đủ.

Đệ tử: [Ngài] giảng Pháp đã 1 giờ 20 phút đồng hồ rồi, liệu vẫn cần tiếp tục nhận tờ câu hỏi hay không?

Sư phụ: (cười) Thế này thôi, đừng đưa thêm nữa.

Đệ tử: Thuận theo Chính Pháp tiến tới, [việc] hình thành chính thể rất quan trọng, mỗi từng đệ tử Đại

Pháp có trách nhiệm dung nhập vào chính thể, nhưng có những người cá biệt không ngộ ra.

Sư phụ: [Về] tu luyện Sư phụ xưa nay cũng không nghĩ là kẻ vạch phân chia, rằng thể này thể kia. Tu luyện ấy đều là căn cứ tăng thứ, nhận thức, và trạng thái tu luyện của mình mà quyết định. Có những việc mà mọi người đến phối hợp. [Cái] tâm đã tới thì chư vị đi, tâm chưa tới đó thì có đi cũng phối hợp không nổi. Cũng có một số [người] là có nhân tâm, có những việc tu được rất là tốt, chư vị không thể nói cá nhân ấy là không đạt. Làm tốt một việc nào đó, và làm không tốt các việc khác, thể cũng không được.

Đệ tử: Lời ca các tiết mục và lời dẫn chương trình của Thần Vận năm nay nhiều lần đề cập tới Sáng Thế Chủ. Khán giả tới hỏi nhân viên công tác cũng như ký giả rằng đức Sáng Thế Chủ rốt cuộc là ai? Các đệ tử không biết trả lời thế nào.

Sư phụ: Về điều này chư vị có thể giảng cho họ. Chư vị nói toàn thể giới đều biết về Sáng Thế Chủ, Pháp của vũ trụ chính là Sáng Thế Pháp, Sáng Thế Chủ tạo ra vũ trụ gồm cả các tầng chúng sinh trong vũ trụ. Làm người tu luyện mà giảng, chúng ta biết rằng Đại Pháp của vũ trụ đang truyền. Thần nhìn nhận rằng chỉ cần các vị có thân người, thì các vị không thể nói các vị là Thần. Như chư vị đều biết những lạt-ma Tây Tạng họ được gọi là “Phật sống”, [và] chư Thần trên Trời rất không hài lòng: ‘Các vị là Phật sống, thế chúng tôi là chết à?’ (mọi người cười) Con người ấy, miễn là các vị có thân người, thì các vị không thể nói là Phật. ‘Phật’ là đầy đủ [hình] tượng Phật, mà ‘người’ là đầy đủ [hình] tượng người. Chúng ta biết rằng tới thời này Sáng Thế Chủ đã đến

đây rồi. Không cần giảng quá cụ thể, vì hiện nay Sư phụ chỉ là truyền Pháp. (vỗ tay)

Dù được gọi bằng danh từ gì, cũng là để khai ngộ chính niệm của người ta. Chư vị nói cho người Trung Quốc, chư vị bảo người đứng đầu tà đảng đã tới, vậy thì họ có thể hiểu là tên đại ma đầu đã tới, có gì là ghê gớm đâu? Chư vị nói một danh nhân nào đó của xã hội đã tới, vậy thì đưa mắt nhìn xem thế thôi. Chư vị nếu muốn để người ta dăng khởi chính niệm tu luyện lên, thì từ góc độ cứu người mà giảng, thì là khác rồi.

Các đệ tử Đại Pháp đều biết rồi, Sư phụ tại vũ trụ, khi chuyển sinh xuống qua từng tầng từng tầng đã từng được gọi bằng các danh từ khác nhau, nhưng hiện nay tôi chính là bằng [hình] tượng người đầy đủ làm Sư phụ của chư vị, [làm] Sư phụ truyền Pháp. Là như thế này. (vỗ tay) Mọi người nhìn tôi cũng như người bình thường.

Đệ tử: Đột phá [trong việc] giảng chân tướng cho xã hội chủ lưu Nhật Bản như thế nào?

Sư phụ: Những việc thế này vẫn là tự thân chư vị làm đi. Đệ tử Đại Pháp từ Trung Quốc Đại Lục đến xã hội Nhật Bản muốn khai mở cuộc diện, [thì] rất là khó. Vì tà đảng Trung Cộng vẫn luôn gây rối, dân chúng người Nhật Bản có tâm bài xích Trung Quốc rất mạnh mẽ, thậm chí cả Thần Vận cũng không xem. Hễ là của Trung Quốc thì họ bèn tẩy chay, đến mức độ như vậy, do đó rất khó giảng chân tướng. Ban đầu tôi để học viên Nhật Bản làm người phụ trách, nhưng học viên Trung Quốc Đại Lục trong công tác điều phối vẫn luôn tranh đấu lên hàng đầu, do đó phía Nhật Bản bên đó

vẫn chưa làm ra được. Những chuyện đó đã qua rồi, hiện nay cũng chỉ có thể như thế này.

Đệ tử: Đối với vấn đề hiện nay ở Hồng Kông, tấm biển chân tướng bị tà ác che mất.

Sư phụ: Các việc ở Hồng Kông rất tốt, Hồng Kông không cần nói nhiều nữa, đó là bên mép của tà đảng. Các đệ tử Đại Pháp bước ra làm, đã là rất xuất sắc rồi. Ở đó đệ tử Đại Pháp trở thành cái gai trong mắt của tà đảng, cứu người giảng chân tướng có tác dụng rất lớn. (vỗ tay)

Đệ tử: Toàn thể đệ tử Đại Pháp từ hơn 200 địa phương hơn 50 quốc gia xin vấn an Sư phụ từ bi.

Sư phụ: Cảm ơn mọi người. (vỗ tay) Còn mấy tờ [câu hỏi] nữa là đọc xong.

Đệ tử: Có lúc con cảm nhận rất rõ ràng có thiếu sót giữa mình và đệ tử Đại Pháp mà tu luyện được tốt. Con còn có thể vẫn theo kịp đến tầng thứ mà Sư phụ đã từng an bài cho con tới hay không?

Sư phụ: Hẳn là không thành vấn đề. Tôi nghĩ rằng các đệ tử Đại Pháp, nhất là [những ai] đã vượt qua 20 tháng Bảy, chư vị không cần nghĩ nhiều thế đâu, hãy làm tốt những việc chư vị nên làm, là được rồi. (vỗ tay)

Làm học viên mới, trong tâm Sư phụ quả thật rất lo, thật sự mong chư vị có thể theo kịp. Trong lịch sử tất cả những điều giảng ra bởi những người mà chư vị gọi là thánh nhân, tiên tri, hoặc người phát ngôn của Thần ấy, chư vị nhìn xem so với Đại Pháp này đang truyền hôm nay, thử so sánh xem, sẽ biết rằng kỳ thực họ chưa từng giảng Pháp. Từ cổ xưa đến ngày nay, không có bất kỳ ai có thể nói rõ ràng về tu luyện và kết cấu của Thiên thể, đặc biệt là quan hệ giữa con người và Thần.

Chư vị sau khi đọc Pháp này rồi, thì đều có thể đọc hiểu kinh sách của các loại tôn giáo khác, nhưng [chư vị học Pháp] không phải vì cái đó. Có rất nhiều người rất có thành tựu trong các loại khoa học, sau khi đọc [kinh sách chúng ta] bèn rất chấn động. Một số người không dụng tâm, thì trái lại cảm thấy không nhìn ra điều gì cả. Người ta là khác nhau, tâm thái khác nhau. Vì đó là Pháp, tâm thái chư vị không chính, tâm thái của chư vị đối với Ông là khác, [thì] điều Ông hiển thị cho chư vị cũng là khác, điều hiển hiện ra cũng khác, thậm chí không hiển hiện.

Đệ tử: Tiếp thị của [Thời báo] Đại Kỷ Nguyên, khiến học viên học học thuyết XYZ, mà học thuyết đó là người bán hàng đa cấp được học ở Trung Quốc Đại Lục.

Sư phụ: Đệ tử Đại Pháp rất cuộc là đệ tử Đại Pháp. Hãy thực hiện một cách rất vững vàng thiết thực điều chư vị nên làm, nhiều kinh nghiệm hơn thì sẽ làm được tốt. Làm kỹ thuật thì nắm vững kỹ thuật là khả dĩ rồi. Có một số điều là không nhất định học theo như thế đâu.

Kỳ thực đệ tử Đại Pháp dù làm gì, hãy dụng tâm hơn một chút thì ‘sự bán công bội’. [Nếu] chư vị bảo tôi xem xét, [thì] tôi nói là vấn đề dụng tâm. Rất nhiều người nói không biết làm thị trường, tôi nói ấy là không muốn dụng tâm mà làm. Then chốt chính là cái tâm kia mãi vẫn không vững vàng thiết thực được.

Đệ tử: Ly hôn là phá hoại Pháp hay không?

Sư phụ: Ly hôn không có quan hệ gì tới phá hoại Pháp. Pháp là điều không ai phá hoại nổi, Ông là cứ trong vũ trụ là có. Chỉ là chúng ta trong tu luyện thì đã là đệ tử Đại Pháp, điều chư vị nên làm thì chư vị hãy làm, điều chư vị không nên làm thì chư vị đừng

làm. Chư vị làm bất kể việc gì hãy lấy tiêu chuẩn người tu luyện để đo lường xem sao. Luật pháp cho phép ly hôn. Nếu [trường hợp] chư vị [là] ‘chí bất đồng đạo bất hợp’ và lại còn không cho chư vị tu luyện, thế thì là chuyện khác. Nếu không phải [trường hợp] đó, tự chư vị là ‘sáng ba chiều bốn’ rồi, hoặc bản thân chư vị có tâm khác nào đó rồi, thế thì không nên, đó chính là có vấn đề về tu luyện.

Đệ tử: Có người thời gian dài lẫn lộn cùng các học viên, nói rằng thiên mục có thể nhìn thấy gì đó, có thể thanh lý [làm sạch] thân thể cho học viên.

Sư phụ: Kỳ thực những người đó chính là tự tâm sinh ma. Người càng như vậy thì càng gây giả tượng cho họ, họ càng cho là thật. Ai có thể động đến đệ tử Đại Pháp chú? Tất nhiên [đối với người] không chân tu thì cũng không coi là đệ tử Đại Pháp mà đối đãi.

Trong mắt chư Thần mà nhìn, hết thấy đều là huyễn hoá ra. Một việc kia thì Thần một niệm là thành. Thế giới được [tạo] thành ra sao? Tôi từng giảng nguyên lý cho chư vị rồi. Con người không có năng lực, phải động tay động chân mới có thể thực hiện. Ví như bình hoa trên bàn kia, cắm hoa là phải xếp cắm từng cái từng cái, hái hoa mua hoa [rồi mới] cắm hoa. Thần có năng lực lớn, công có nhiều tầng thứ, Ông có thể tại quả vị của mình mà muốn như thế nào đó trên một diện rộng thì công của Ông có thể bắt đầu từ không [có] mà tổ [hợp] thành. Ông dùng thời gian lâu ấy cũng là lâu trong thời gian rất là nhanh, lập tử của công tại các không gian đồng thời động, lập tức tổ [hợp mà] thành từ không đến có, nhưng thời gian đó là thời gian chạy nhanh nhất, do đó chỉ cần ý niệm của Ông nghĩ một cái thì đã

thành rồi. Con người không có năng lực ấy, vì thế con người phải tự mình nhắc tay mà làm.

Đệ tử: Còn thu tiền từ học viên nữa.

Sư phụ: Tôi nói vậy đó không phải người tu luyện, chư vị hãy tránh xa loại người này, họ không phải người tu luyện.

Đệ tử: [Con] xin hỏi gần đây trong bài viết mà đồng tu giao lưu [chia sẻ] đã đề nghị không dùng máy đọc sách điện tử để học Pháp. [Con] xin hỏi có cần làm [như thế] hay không?

Sư phụ: Tôi chưa hề nói rằng dùng sách điện tử là không ổn, để thuận tiện trong thời kỳ đặc thù này, thì dùng gì cũng được, tất nhiên sách là tốt nhất. Khoa học kỹ thuật hiện đại đã như thế này rồi, vậy thì vận dụng nó để học Pháp cũng là khả dĩ, chỉ là vì thế [mà thiết bị] đặc được phúc báo, không thể thay cho học Pháp bằng đọc sách.

Cái gì cũng là sinh mệnh, cái gì cũng là sống. Vật hữu cơ mà chư vị nhìn nhận ấy là tại không gian này hiển hiện ra dấu hiệu của sinh mệnh, vật vô cơ mà chư vị nhìn nhận, thép, sắt, đá, xi-măng, điện tử, chúng không hiển hiện ra dấu hiệu sinh mệnh của chúng tại không gian này. Chỉ là vậy thôi.

Tôi giảng bấy nhiêu thôi. Trả lời câu hỏi hơn một giờ đồng hồ. Vì nhiều học viên, một lúc cũng không trả lời xong. Giao lưu [chia sẻ] giữa các học viên tại Pháp hội là rất quan trọng, vì đây mới là thể hội thiết thân của chư vị. Sư phụ chỉ là nói một chút về tình huống trước mắt, trả lời một chút các câu hỏi. Mỗi lần mọi người từ xa tới, cũng là muốn xem xem Sư phụ giảng

những gì, do đó [tôi đến ở] cùng mọi người một lúc. Kỳ thực tôi rất muốn cùng với chư vị. (*vỗ tay nhiệt liệt*)

Dù cho Sư phụ giảng bao nhiêu, tu luyện vẫn phải dựa vào bản thân chư vị. Điều Sư phụ lo lắng nhất là, hiện nay có một số người biến thành không tinh tấn nữa. Lúc đầu bức hại mọi người nỗ lực một cách rất đầy đủ, ngay cả toàn thể hình thể cũng được uốn nắn lại. Thuận theo hoàn cảnh nói lỏng, chư vị trái lại cũng buông lơi. Tu luyện ấy, có một câu này, trước đây tôi đã giảng cho mọi người, “tu luyện như thuở đầu, thì tất thành”. (*vỗ tay nhiệt liệt*) Rất nhiều người tu luyện không thành, chính là khi thời gian dần trôi họ đã không vượt qua được. Tịch mịch, buồn tẻ, đối với một việc đã quen thuộc tới mức không muốn lại động tới nữa, hoặc đã biến thành quen quá hoá bình thường. Bất kể sự tình gì cũng sẽ khiến người ta trở thành giải đãi. Chư vị không ngừng tinh tấn. Người tu luyện quá khứ khi tới bước cuối cùng vẫn phải khảo nghiệm chư vị đột nhiên một chập, nếu càng ngày càng giải đãi, thì bước khảo nghiệm đó nhất định sẽ không vượt qua được.

Tất nhiên đệ tử Đại Pháp vẫn là không đi con đường ấy, còn có gì có thể ngăn trở chư vị? Tôi chỉ là nói ý tứ đó. Thời kỳ gian nan nhất chư vị đã vượt qua rồi, tôi bảo chư vị rằng những đệ tử Đại Pháp thời kỳ đầu, [những vị] đã từng kết duyên với tôi trong lịch sử, hoặc theo Sư phụ mà đến đây, mỗi từng người chư vị đều được tính, [nếu] muốn làm gì đó ở xã hội người thường, thì từng người chư vị đều là tỷ phú, từng người chư vị đều là danh nhân trong xã hội này, từng người chư vị đều là người ở giai tầng rất cao. Đời này chư vị tới làm đệ tử Đại Pháp, đều đã vứt bỏ hết những thứ đó rồi. Chư

vị nếu muốn phát tài, thì chư vị đã có thể phát tài từ lâu, không cần lại chỉ vì chút lợi nhỏ nhoi mà làm hỏng nguyện ước từ xa xưa của sinh mệnh chính mình.

Sinh mệnh này của chư vị tới Trái Đất đều là vì sự việc này, chư vị tại sao không thể tinh tấn, thành giải đãi rồi? Cơ duyên này, là cơ duyên vạn cổ! Mặc kệ thời gian lâu ngắn nào, đều là làm chuẩn bị, chịu khổ, tiêu nghiệp vì để sự việc này, trong thống khổ mà đi tới hôm nay, chư vị trái lại lại không tinh tấn, chẳng phải quá đáng tiếc ư?! Nhưng bước đi này là then chốt, không tinh tấn thì sẽ xong cả. Sinh mệnh của chư vị chẳng phải đều vì thời khắc này sao?

Một sinh mệnh từ lịch sử mà bước đi tới hôm nay, chư vị là vì điều gì? Chính là vì một chớp mắt này thôi. Trong dòng sông dài lịch sử, đoạn thời gian này chính là như một cái nháy mắt. Đừng tiêu cực thế, hãy phấn chấn lên. Chư vị là người tu luyện. Chúng sinh đang chờ đợi chư vị cứu độ!

Cảm ơn mọi người! *(Sự phụ hợp thập nhìn khắp hội trường, các đệ tử Đại Pháp tại hội trường đều đứng dậy vỗ tay thời gian lâu.)*

Ghi chú: *(ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo).*

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2014/5/24/292566.html>

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2014/5/31/1450.html> và <http://en.minghui.org/html/articles/2014/6/19/1713.html>

Dịch ngày 20-6-2014; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

- **các vị mới là phụ thể:** đây là cách biểu đạt ý phản đối của người Hoa; ví dụ như có người chê bai người này xấu người kia xấu, thì người Hoa có thể biểu đạt ý phản đối bằng câu nói ‘người mới là xấu’; đó là biểu đạt ý phản đối, chứ không nhất định hiểu theo nghĩa đen là người kia trông rất xấu.

- **chấn nhiếp** (kẻ ác, tà ác): chấn áp, làm kẻ ác sợ hãi mà không buông lung làm điều xấu nữa.

- **chí bất đồng đạo bất hợp:** chí hướng (*chí, đạo*) khác nhau, không hợp nhau.

- **giải đãi:** buông lời biếng trễ, trái nghĩa với *tinh tấn*.

- **hai, vài:** đoạn *nếu địa phương đó chỉ có hai người*, được dịch thành ... *chỉ có vài người*; đoạn *hai lần trước đến lớp tầy nã* được dịch thành *vài lần trước...*; đoạn *sau hai lần làm* được dịch thành *sau vài lần làm*; đoạn *chư vị coi hai năm nay* được dịch thành ... *vài năm nay*.

- **lao giáo sở, lao cải:** trại giáo dục bằng lao động, cải tạo bằng lao động; trong bài này được dịch là *trại cưỡng bức lao động* (forced labor camp) theo cách dịch phổ biến của phương Tây.

- **lương tính vận tác, lương tính tuần hoàn:** healthy operation (vận hành lành mạnh, quay vòng lành mạnh), ở bài này dịch là *vận hành, tuần hoàn một cách bình ổn* (chỉ hoạt động của các công ty, các doanh nghiệp đã vào quỹ đạo ổn định (về nhân sự và tài chính), nói chung là có lãi).

- **môi thể:** media, tạm dịch là [*kênh*] *thông tin, thông tấn*.

- **nhất ngôn đường:** trong bài tạm dịch là *thông tin một chiều*.

- **Sáng Thế Chủ:** *Sáng Thế Chủ, Chúa Sáng Thế*, vị Thần sáng tạo thế giới này (diễn trên nghĩa bề mặt chữ).

- **sự bán công bội:** không phải làm nhiều mà vẫn đạt hiệu quả cao.

- **tam thoái:** ba thoái, gồm thoái đảng thoái đoàn thoái đội, hiểu là rút khỏi các tổ chức đảng cộng sản.
- **tinh hệ:** galaxy, tạm dịch là *thiên hà*.
- **triêu tam mộ tứ:** sáng ba chiều bốn, không chuyên nhất, thay lòng đổi dạ.
- **vất vả quá:** có nghĩa đen để nói rằng bạn *vất vả quá*, và cũng có nghĩa chuyển với ngữ khí khách khí hoặc là hỏi thăm (cách nói của người Hoa).